

LA CAMPANA DE GRACIA.

DONARA AL MENOS UNA BATAL·LADA CADA SENMANA.

CADA NÚMERO 5 CÉNTIMS PER TOT ESPANYA.

Números astraents 10 céntims.

ADMINISTRACIÓ y REDACCIÓ: Llibreria Espanyola, Rambla del Mitj, núm. 20, botiga.
BARCELONA

PREU DE SUSCRIPCIÓ: Fora de Barcelona cada trimestre ESPANYA pessetas 1⁵⁰
Cuba y Puerto-Rico, 2.—Estranger, 2⁵⁰.

LO DE CUBA.

*La Habana se va á perder,
la culpa tiene el dinero...
lo govern prou hi vol corre,
pero ja no sab com ferho.*

SANFAYNA POLÍTICA

NA arrossada en projecte.

Fa ja molt temps que uns quants guapos meditan una expedició de recreo. ¿Saben ahont volen anar? A las alturas del poder desde las quals se disfruta de molt bones vistas y de molts bons ayres. Si la pujada es ruda, ja ho tenen decidit, la faran en burro.

Al peu de la font del presupuesto, qu' es molt fresca y regalada, pensan acampar los expedicionaris, tots ells molt coneguts, tots ells ilustres. Son en Martos, en Moret, en Lopez Dominguez y alguns altres de la mateixa clicca.

En Martos, qu' es un gran amic dels valencians, s' ha encarregat del arrós. Ademès se diu que portará la Cassola.

En Moret pagarà 'l llart y las especias. Molt safrá y molta canyella.

Del pollastre y del treball de degollarlo 's diu que se 'n encarregarán en Lopez Dominguez, poseedor y usufructuari de la famosa espasa de Sagunto.

Si 'ls dich que 'l pollastre ha sigut criat en los corals de Antequera, compendrán sense dificultat qu' en Romero Robledo també formarà part de la expedició; pero no en calitat de consumidor, sinó en calitat de comestible.

¡Ay pobre gall d' Antequera, quin desengany se t' esperal

Després de una vida de gallejar, espicossant per totes las eras y buscantse la vida per tots los sembrats, se veu amenassat ab tots los desengays, victima de las malas tretas mateixas que forman sa llarga y accidentada historia.

Revolucionari dels rojos al estallar la revolució de Setembre; calamar més tart; borbónich després; lloch-tinent de 'n Cánovas y encarregat de tots los escándols del primer periodo de la restauració, y refugiat per últim en l' esquerra dinástica, ahont preparava manifestacions, feya discursos, dirigia amenassas y tocava 'l bombo á totes horas, se troba avuy que 'ls seus antichs companys lo desdenyen y 'ls seus amichs de última hora se 'l rifan.

Se refundiran los reformistas ab los elements més avansats del partit liberal dinástich; formarán situació si 'ls cridan; governarán si poden, y 'l pollastre d'Antequera 's quedarà com diuben los castellans que va quedarse 'l famos gall de Morón: *sin plumas y cacareando.*

Ja ho deya Calderon de la Barca:

«El traidor no es menester siendo la traicion pasada.»

En Balaguer no guanya prou per sustos; y sempre 'ls hi donan los generals, lo qual no t' es de particular.

Després de 'n Salamanca, en Calleja.

—¿Quién es Calleja?

Calleja es l' últim capitó general que hi ha hagut á Cuba, 'l qual acaba de arribar á la Península, ab lo pap plé de ressentiments y agravis.

L' home 's queixa de que volia fer moralitat y no van deixar fern' hi. Assegura que va destituhir á empleats prevaricadors y que á penas ell los treya, venia una ordre telegráfica del govern, tornant á colocalos. A un que va enviarlo á Madrid, á penas va arribarhi van donarli un gran empleo.

Naturalment, al general Calleja va pujarli la mosca al nas y va presentar la dimissió.

Diuen qu' en Balaguer t' es cartas y documents que abonan la seva rectitut.

Ho crech sense necessitat de que m' ho jurin.

D. Victor será lo que vostés vulgan, un home débil y complacent; pero may un home immoral. Podrá equivocarse; pero es incapas de utilizar la seva posició política en pró dels seus interessos particulars, y menos tolerant immoralitats.

Ara ha empré una campanya decidida y enérgica en contra la lepra de la immoralitat administrativa. Cuba es un cos mitj mort de debilitat y de miseria y tot plé de parásits asquerosos que se li xuclan l' últim resto de vida que li queda. Ja fa molts anys que un empleo á Cuba 's donava als companys com un medi de ferse rics en quatre dias. Es precis que aixó tinga un terme, cayga qui cayga y costi lo que costi.

Y després, una miradeta á la Península... que també per lo que toca á immoralitats, es una cuba desgabellada, que vessa per tot arréu.

Pocas vegadas m' ocupo de las qüestions republica-

nas, per lo mateix que 's tracta de assumptos de familia, y quan la familia está desgraciadament dividida, es millor abstenirse de parlar de sas diferencias, perque ningú puga dir may que tirém més llenya al foch.

Pero l' última carta de Ruiz Zorrilla, confiant la realisació dels pensaments del partit al esfors dels seus correligionaris, m' inspira alguna reflexió y no puch deixar de consignarla.

Fins ara era ell sol qui senyalava l' hora de las tentativas perillosas, cap de las quals s' ha vist coronada per l' éxit: avuy, cansat sens dupte de probaturas, desitja que si s' ha de fer alguna cosa, lo partit prenga l' iniciativa.

Aquest, millor que l' ilustre desterrat, podrá apreciar si l' atmósfera que avuy se respira aquí, es propia per provocar aquests incendis que arbolan y cambian lo modo de ser de una nació.

¿Hi ha forsa ó no hi ha forsa? ¿Hi ha elements ó no hi ha elements? ¿Está 'l país bèn disposat ó no hi está? Acallin los zorrillistas lo cego desitj que fa tants anys que alimentan, pósense la má al pit y parlin ab franquesa.

Jo crech que l' esfors combinat de tots los republicans, per més que fos en sentit pacífich y legal, seria 'l modo més eficas de alcansar resultats positius. La fruyta ha de cullirse sós quan está madura, y la propaganda activa, la rahó serena y més que tot lo bon exemple, son los únichs elements que poden madurar la fruyta republicana.

P. K.

UN CAPELLÁ EXCOMUNICAT.

A algun temps que la cort pontificia s' ha aficionat á la música. Y posada en lo cas de determinarse per un instrument ó altre, s' ha decidit pèl violón.

Creguin que 'l toca qu' es un gust. Las tentativas per recobrar lo poder temporal, las inteligencias que sosté ab la protestant Alemania y la costum de ficarse en varios assumtos polítichs completament apartats de la seva esfera, no son altra cosa que *violonassos* de superior calitat.

Pero lo que acaba de passar als Estats-Units es més serio que tot aixó: crech que 'l violón fins s' ha malmés.

Esgarrínfise.

Lo sacerdot Eduardo Mc-Glynn, de Nova York, després de més de vint anys d' exercir la carrera, ha sigut excomunicat.

¿Per qué?

Per un crim horrendo. Perque 'l bon sacerdot va declarar que trobava molt acertadas las teorías dels agricultors irlandesos y nort-americanos sobre la propietat de la terra, afirmant que la qüestió agraria necessita un prompte arreglo si 's vol remediarse la trista situació dels desventurats pajesos.

¿Qué va haver dit!

L' arquebisbe de Nova-York va amonestarlo, exigintli una retractació; ell va negars'hi, lo Papa va enviarlo á buscar, y veient que 'l reverent Mc-Glynn no tenia ganas d' anar á Roma, sense més ni més, Lleó XIII l' excomunica.

Un detall curios: la excomunió va ser enviada telegráficamente.

Lo qual proba que 'ls enemichs dels adelantos no tenen empaig en servirse d' ells quan los convé.

Bueno; ja tenim excomunicat al capellá y castigada la seva irreverencia. La cort romana va quedarse molt tranquila, creyant que havia fet alguna cosa.

Y lo que havia fet era tocar lo violón.

Tan bon punt va sapiguerse á Nova-York la excomunió del defensor dels desgraciats, va convocarse als católichs á una gran reunió, pera donar una proba de simpatia al virtuós sacerdot.

Lo públich era inmens. Mc-Glynn, lo capellá expulsat del seno de la iglesia católica, va parlar, explicant la seva conducta, y la concurrencia aplaudintlo frenéticamente y demostrantli que 's feya solidari de las sevas declaracions y que demanava una part de la seva excomunió.

Vels'hi aquí lo que ha conseguit lo Papa: provocar la separació del catolicisme de tots los habitants católichs d' una gran ciutat.

De manera que ara l' arquebisbe de Nova-York no es arquebisbe de ningú.

Y en cambi, lo capellá excomunicat es l' idol de tothom.

Aquestos predicadors que tenen tanta pressa en anunciar desde la trona que tal ó qual missioner ha convertit á tres ó quatre salvatjes, ¿per qué no explican ara que una excomunió ha *des-convertit* á tres ó quatre cents mil ciutadants ilustrats?

FANTÁSTICHE.

LA CAMPANYA ADMINISTRATIVA.

Quan van tancarse las Còrts lo govern, desde la porta, va di ab una veu tan forta, que fins van sentir-la 'ls sòrts:

—«Ara que l' istiu arriba, ab calma y quietud profunda, empondrem una fecunda campanya administrativa.

No hi haurá contemplacions ni miraments de cap mena; aquesta nació está plena de ineptes y de maulons.

Y es precis fé una expurgada de las nostras oficinas, trayent brossas y trenyinas y donantli una escombrada.

Triarém bèn als empleats, sostindrém als que ho mereixen, taparém los nius hont neixen las irregularitats.

En fi, farém tal bugada, que es segur que lograrém tenir lo que desitjem: una administració honrada.»

Som al setembre. Nadant y fent vida de tiberi, poch-á-poch lo ministeri se 'ns ha anat apaciguant.

En Moret ha fet discursos, en Sagasta s' ha gronxat, en Puigcerver s' ha trencat lo cap arbitrant recursos.

La gran campanya d' istiu que ab tan bombo va anunciarse, no ha pogut inaugurar-se, y ¿saben per quin motiu?

Perque hi ha tan, tan que fé, que hasta 'l govern s' ha espantat, y al cap-de-vall, ho ha deixat per ferho... l' istiu que vé.

C. GUMÁ.

EMBLA que 'l general Salamanca vé á Barcelona.

No sé si se li donará cap banquet; pero si fos aixis, jo no hi assistiria pas.

No fos cas que tot menjant nos expliqués alguna cosa.

Y després jo ho expliqués als nostres lectors...

Y després....

¡Ca, cal No m' embolico.

A fi de que sempre 'l tinguin bèn present, los carcas han fabricat una barriscada de bustos de D. Carlos, de guix, que 'ls venen per qualsevol diner.

¿De guix? Llavors diguin que 'l retrato es realment natural.

Perque don Carlos per forsa ha de tenir lo cap de guix.

Si no 'l té d' alguna cosa pitjor.

A Almeria s' han inaugurat las obras pera construir una plassa de toros.

Fins aquí no hi ha res de particular; pero ara vé 'l ho. L' acte va celebrarse ab gran solemnitat, davant d' una concurrencia inmensa y ab assistencia del governador civil, arcalde primer y altres autoritats.

Tot per una plassa de toros. Ara m' agradaria sapiguer com está montat l' hospital d' Almeria y quantas mensualitats s' adeudan als mestres d' estudi.

Podém anticipar als nostres lectors que durant la próxima senmana 's publicarà una obreta titulada *Lo pot de la confitura*, del nostre estimat company de redacció C. Gumá. Ja están avísats.

Llegeixo:

«S' ha descubert á Puerto-Rico una conspiració en sentit autonomista. Lo general Palacios, decidit á obrar ab energia, 's dirigeix á Aybonito.»

¡Ay! ¡Y tan bonítol!

Ja feya més de tres semanas que 'ls nihilistas deixaven tranquil al Czar de totes las Russias, quan l' altre dia se li planta un jove al davant y li clava un tiro, sense que afortunadament li causés dany.

L' endemá passat, l' autor del atentat moria á la forca.

Senyors nihilistas, y ara já qui li foca 'l torn?

A Italia 's preparan grans manifestacions per protestar contra tota idea de reconciliació ab lo Papa.

Prenguin exemple 'ls pobles preocupats y fanàtics: la nació més enemiga del Papa es la qu' en menos temps ha realitzat més grans progresos.
Es lo mateix que li passa á la CAMPANA: com més excomunicacions més lectors.

Una frase que s' atribuïx al rey de las húngaras.
—«La reyna viuda está baix la protecció moral de totas las potencias d' Europa, com ho está del mateix modo la nació á qui regeix.»
No 'n té prou aquest ximple ab havernos robat y saquejat, que ara 'ns insulta.

Pero hi ha més encare.
Hi ha qui suposa que 'l rey de l' As d'oros acatará la legalitat present, á cambi de que li reconegam la calitat de infant d' Espanya, y 'ls espanyols nos encarreguem de mantenirlo.

Quedarán lluhits los integros
si la cosa passa aixís:
lo porch se 'ls tornarà truja,
lo rey se 'ls farà mestís.

¿Saben aquella famosa causa sobre 'l ninot de Gracia, seguida á instancia de 'n Romero Robledo, contra l' arca de aquella vila que condemnava las sèvas lleugeresas?

Donchs la sala de la Audiencia acaba de sobresseir-la. Ja ho veu, Sr. Romero Robledo: carnestoltas en tota la lineal!

Desde ara no 's farà cap nou tractat de comers, sense consultar previament als comerciants, industrials, productors y á tots los interessats en general, per atendre las sèvas rahons y obrar en conseqüencia.
Ey, entenémnos: aixó á Fransa.
Aquí, en la terra dels toros, los ministres procedeixen de un' altra manera: aclucan los ulls y tiran al dret.

Las tempestats continuan sostenint las sèvas ideas anti-clericals.

A Burgos una tormenta va causar serios desperfectes en lo convent que ocupan las monjas tituladas de la Mare de Dèu.

Además va caure un llamp á la porta de la iglesia de Santa Maria partint-la de mitj á mitj.

A Teruel va ser encara més curiós. Las ayguas van inundar lo santuari de Fuensanta, emportantse'n riu avall imatjes y confessionaris.

¡Ay si fossem aficionats á interpretar los designis ocults de la Providencia que dirigeix las forsas cegas de la naturalesal! ¡Quinas consideracions més eloqüents podriam deduir de uns fets tant significatius!

Lo decret destituhint al general Salamanca estava fetxat á Sant Sebastiá 'l dia 22 y 'l publicava la *Gaceta* del dia 23.

—¿Per ahont ha vingut tant depressa? preguntan los periódichs.

¡Infelissos! ¿No saben que 'l govern té una ploma molt llarga; que arriba de Sant Sebastiá á Madrid?

—Una ploma? ¿Y de qué es?

—De que volen que siga: de *ganso*.

Lo jutje de La Bisbal ha estat á Sant Feliu de Guixols al objete de incautarse dels objectes de una lògia masónica instalada en aquella població.

Hermano Sagasta, fugi,
no s' entretenga ni un rato,
que 'l jutje de La Bisbal
es molt capás de agafarlo.

CALENDARIS

A tè rahò 'l ditxo. Aquell que no s' aconsola es porque no vol.

En pocas naciones tè tants devots aquest adagi—ó lo que sigui—com á Espanya.

O sinó mirin lo que passa al sèu derredor: tothom está consolat. Y ab unas esperansas més grossas que una catedral gòtica.

Los enemichs del govern diuen que aquest aviat caurá: á tot estirar, es qüestió de quatre ó cinch semanas.

¿Qui pujará després?

Si escolteu als reformistas, pujarán ells. Es tan segur com dos y dos fan quatre.

Ells diuen—y diuen bè:

—¿Quin partit hi ha que reuneixi tant bonas circunstancias com lo nostre? Cap.—

Y tenen rahò. En lo reformisme hi ha de tot. Desde lo més vert fins á lo més madur.

En rigor no es un partit. Es l' arca de Noé de la política. En aquesta agrupació hi figura un animal—

dispénsin la expressió,—un animal de cada especie. Pero 'ls conservadors se 'n riuen.

—¡Je, je!—diuen ells.—Que caygui en Sagasta, que caygui. Ja ho veuréu qui s' menjará la poma.—

Perque lo qu' es los canovistas están segurissims de menjársela ells.

No sè si es per alló de

Soñaba el ciego que veía...

Pero lo qu' es indubtable es que ara com ara ja 's veuen la poma á dos dits de la boca.

En tot aixó venen los dissidents de la situació, capitanejats per en Gullón y en Vega Armijo.

—¡Hola!—exclaman—¿es á dir que 'l govern está á punt de caure? ¡Bravissim! ¡Preparar las culleras...! ¡Ar!—

No sè si hi ha cap més partit en disposició de recullir la herencia de 'n Sagasta; pero lo que puch assegurarlos es que tots se las prometen molt felissas y que de cap manera poden dissimular la sèva alegria.

Alegria que no 's funda en res més que aixó:—En Sagasta caurá.—

¡Pobra gent!

Si esperan que D. Práxedes caygui, ja están frescos. En Sagasta es la mandra personificada. Y ara últimament se li ha aumentat de tal modo, que ha declarat de una manera explicita que no está disposat á fer res, res absolutament...

¡Ni caure!

FANTÁSTICH.

*A la mar fui por carbassas,
cosa que la mar no dona;
metí la mano en el agua
y vaig trobá... en Fontrodona.*

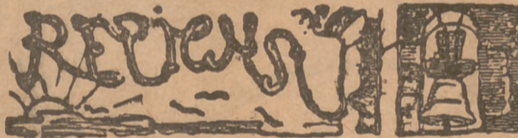
No t' embarquis per 'ná á Cuba,
no t' embarquis, infelís:
no sabs que en aquellas terras
tot, tot se fa fonedis!

Vareig comprarme un llorito,
molt mono y molt pintadet,
y al preguntar com se deya,
ell va respóndrem:—¡Moret!

En molts pobles diu que 's juga,
pero la opinió se 'n riu,
perque sab que en altres pobles
se juga també... y no 's diu.

Quan lo govern se 'n cuidava,
lo tabaco era dolent,
y ara que 'l té 'l Banch d' Espanya,
es... igual completament.

C. G.

ONTINUA cridant poderosament la atenció pública la qüestió de las immoralitats descuberts últimament á Cuba.

Per cert que en aquest assumpto passan cosas molt extranyas.

Cada dia 's descubreixen nous embrollos, cada dia 's parla de providencias presas allí pèl general Marin, y á pesar d' aixó ningú parla clar, ni hi ha medi de d' averiguar que es lo que allí está succehint.

Per altra part lo telégrafo s' está divertint ab nosaltres que es un gust.

Tan aviat nos participa que s' ha verificat una manifestació de simpatia á n' en Marin, com que la manifestació ha sigut á favor de 'n Salamanca.

Després vé un telégrama anunciant que á l' Habana hi ha hagut poch menos que una sublevació contra las autoritats, ab molts tiros, molts morts y molts desgracias.

Luego vé un altre parte comunicantnos que tot alló es mentida...

De manera que al llegirho,
un se posa á meditá
y acaba per no compéndreho...
¿Qué será? ¿qué no será?

Un telégrama:

«Lo yatch *Monarca* ha anat á pico.»
¡Pobres monarcas! Hasta en forma de barco s' enfonzan.

Ja saben que á Cadiz s' ha inaugurat una exposició. Pero ara resulta que en la tal exposició no hi ha res exposat, es á dir, que tot está encara per fer. Senyor Rius y Taulet, miris en aquest mirall.

Ja veurá com la sèva exposició serà la segona edició de la de Cadiz.

Arribará 'l vuyt d' Abril,
la cosa estarà á mitj fè
y molts francesos dirán:
—¡Mouche! Nous ont bien trompé!

En lo cassino de San Sebastián, desde que la reyna regent se banya en aquellas ayguas, han privat lo joch.

O més bèn dit han privat la ruleta; pero permeten lo *bacarrat*.

Un joch ignocent, ab lo qual un hom' pot arruinar-se ab la major ignocencia.

Un exemple y prou. Un pare capellá va guanyarhi en una nit 30 mils franchs, ó sigan 30 mil *misas* francesas.

Los que 'ls van perdre, podian consolarse buscantli la majordona.

Perque ja es sabut alló de «Afortunat en lo joch...»

Si ara no 'ns considerém felissos, ni may.

En Moret está encalabrinat per un tros de terra africana, situada en las platjas del Mar Roig, y tracta de qu' Espanya se la fassa sèva.

La cosa está molt bèn plantejada. No cal sinó estirar la ma y ja es nostra.

Pero hi sentit contar qu' en aquella terra no s' hi crien més que figueras de moro, y 'ls italians donan rahò de una cosa. 'L que l' agafa, sense pendre precaucions, se punxa.

Fins ara Italia ha enterrat en aquellas platjas inhospitalarias una part del sèu exercit. victima de la rudesia y del esperit de independència dels abissinis.

Pero nosaltres no hem de temer res. Si 'ls abissinis no fessen bondat, los hi enviariam, no un exercit, sinó á n' en Moret en persona, á veure si ab un discurs dels sèus los encisava.

Tota la qüestió de 'n Salamanca, 's va resoldre per medi de cartas.

Cartas del Abascal al *Resumen*; cartas de 'n Salamanca á la *Correspondencia de Espanya*; cartas del mateix Salamanca á n' en Sagasta y á n' en Balaguer; cartas de aquest á n' en Sagasta y de 'n Sagasta als ministres residents á Madrid.

Ja tenia rahò aquell que anys endarrera venia cartas als Encants y cridava:

—Un joch de busca-rahons, sis quartos!

Sembla que 'l govern tenint en compte las grans dificultats qu' ofereix l' aprobació de las projectadas reformas militars, tracta d' enviar á Cuba al general Cassola.

La Cassola á Cuba, ó Cuba á la Cassola, tant se val.

Fernando de Coburgo está en perill. Perque sembli que hi haja entussiasme en los pobles que visita, 'ls sèus escasos partidaris han adoptat lo recurs vulgar de amenassar ab una multa als vehins que no s' entussiasman, posant domassos als balcones.

Lo clero está dividit y l' exercit també, ab la particularitat de que son més los que 'l retxassan que 'ls que l' acceptan.

Lo pobre minyò emparentat ab casi totas las còrts d' Europa, procura pará 'l cop que podria venirli de las grans potencias y s' arrapa com una llagasta á las faldillas de un gran número de princesas que treballan perque las potencias no l' inquietin.

Mal apoyo: ja ho diuen en lo *Rigoletto*:

«*La donna è mobile.*»

Aquí lo més trist es tenir que deixar la corona, y tornarse'n á casa—si pot arribarhi sense la cessantia que por clasificación le corresponda.

Deixar de regir á un poble y tornarse'n á dissecar aucells, per lo qual ha demostrat sempre unas grans disposicions.

Y no haver pogut dissecar l' águila dels dos caps de la Russia!

Y sort encare que l' águila de la Russia no l' haja dissecat á n' ell!

PARTES TELEGRÁFICHS.

Roma, 2.

Papa guapo: fa molt goig:
cardenals també molt grassos.
Han marxat tropas mar Roig:
cólera segueix fent *cassos*.

Paris, 2.

Movilisació endavant,
reservistas molt contents,
varios alemanys mirant,
grunyint y petant de dents.
La *foule* sempre revoltosa,
la gent seria sossegada,
prempsa r adical furiosa
y un xiquet... *movilizada*.

Sofia, 1.
L'atreuít príncep Fernando
en lloch de reinar pateix:
ell prou diu: *Ordene y mando,*
pero ningú l'obeheix.
Sense tení aquí qui 'l guíhi,
va acabantseli 'l valor,
y es fácil que renuncihi
a la mano de Leonor.

Viena, 2.
Passém lo temps discutint
sobre 'l tractat de Berlin;
primer ministre Kalnok
no permeterà que 's toqui.
La Rússia 'l vol anular
à fi de pogué avansar
y fè 'ns deixá, à la sordina,
la Bosnia y la Herzegovina;
pero Francisco Joseph
diu que si ho intenta, reb.

Londres, 2.
Lley de repressió votada,
Lliga agraria suprimida;
llibertat tan decantada
avuy resulta mentida.
Salisbury ha agafat pò
y governa ab molt rezel:
Daily-News es d' opinió
que s' ha fet un gran pastel.

A LO INSERTAT EN LO ÚLTIM NÚMERO.

1. XARADA.—*Se-bas-ti-a-na.*
2. ANAGRAMA.—*Pirata-Patria.*

3. TRENCA-CLOSCAS.—*La Passió y mort de Nostre Senyor Jesucrist.*
4. LOGOGRIFO-NUMÉRICH.—*Pasteur.*
5. GEROGLIFICH.—*Qui no té un sis té un as.*

XARADA.

Tres-quarta duas-tercera
que se 'm feya à la tres-prima
ó la Hu-tres ó bè la Quima
la treyan à la carrera.

Lector, respecte à mon tot
si encar no l' has sapigut
més de una n' haurás rebut
quan encar érats xicot.

ROMÁ ESPINAT.

ANAGRAMA.

Vaig tancar dintre un total
un tot qu' era mitj corcat,
obsequi del noy Pasqual
quan se 'n aná à ser soldat.

CARA-TALLAT.

CONVERSA.

—¿Vols ballar ab mi, Maria?
—No puch, que tinch compromís.
—¿Se pot saber la persona?
—Búscaho que 'ls dos ho havém dit.

ESQUIVA-CARLINS.

INTRINGULIS.

(Nova invenció.)

Buscar una paraula catalana que anantli trayent
cada vegada que 's llegeixi, una sílaba del davant,
donga 'ls següents resultats: Tots los homes que ningú
'ls mana ho son.—Lo que abunda en moltes botigas

del carrer de la Boqueria.—Lo que 's veu desde 'l
lloch d' una montanya.—Lo que tenen moltes claus.

A. GIBERT.

GEROGLIFICH.

COR MAR

D. XENITO.

CORRESPONDENCIA PARTICULAR.

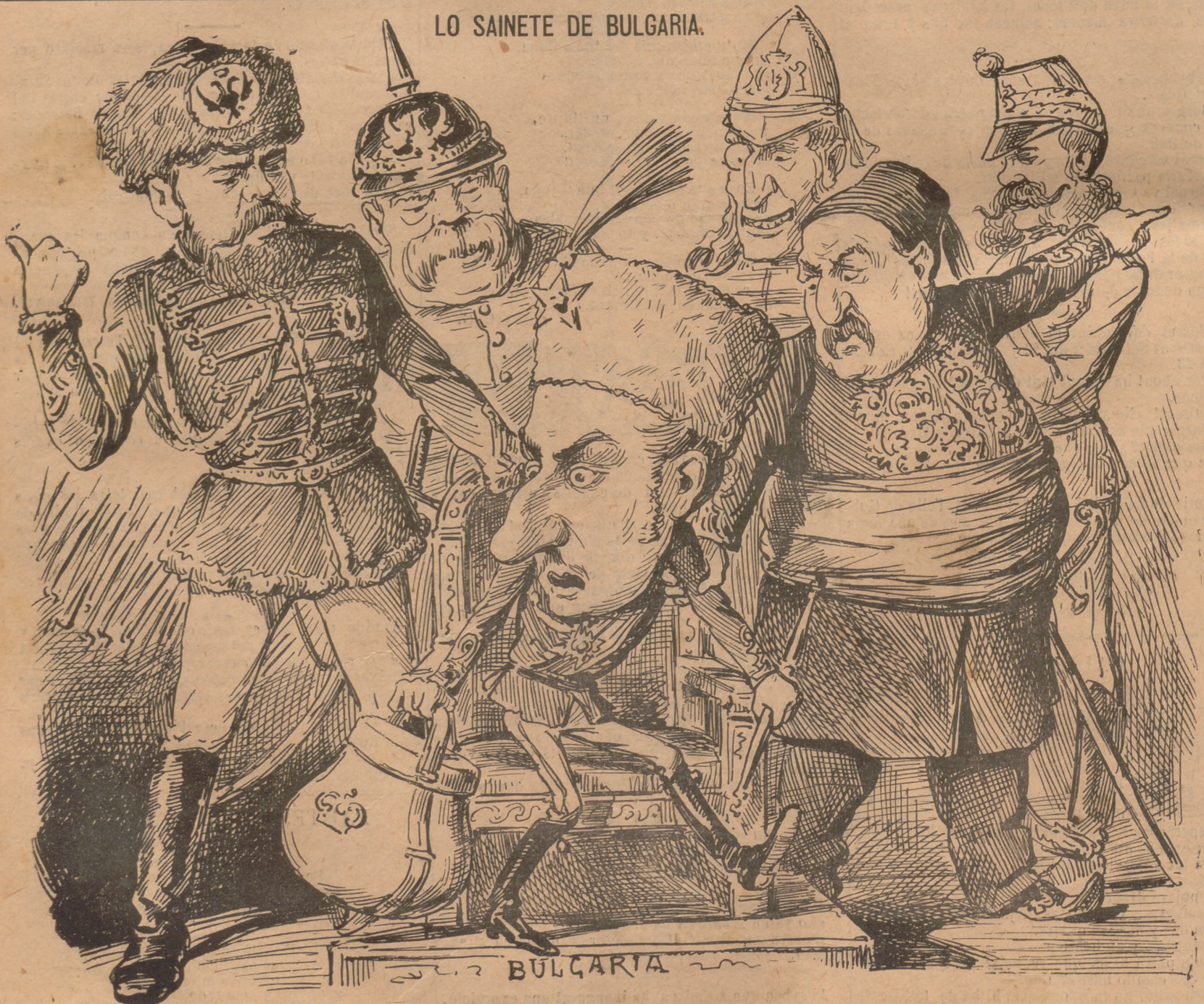
Han enviat caradas ó endevinallas dignes d' insertarse 'ls ciu-
tadans: J. B. y R., A. Gibert, Un sarralench, Salmoadof, Gosvindo,
Cerrilla, Noy Cabo, Un moro, Teulat y Suir, Cansadías, Amadeo,
J. P. Belluguet, J. T. Anguila, J. P. de Vidreras, J. F. Gavres, Do-
loretas Maca, Sir Crespichs, Roma Espinat, Saldoni de Vallcarca,
Noy de Sarria, Pepet d' Espuglas, Xicot com cal, Pau Matallops,
Caballero de Gracia, Capella pre-histórich, Nas de canonje, Catala
nista expusiat, Tacay, A. Trinidad, J. P. Gomós, E. Clocas y Dos
ases.

No serveix res de lo qu' envian los ciutadans: Ego Sum, Dos
cunyats, Miquelet, Joseph Duran, Maragnyl, Caratallat, Dos gra-
cienses, Edelmíro Arnau, Alonso y Castro, Grau y Llimona, F.
Pons, Génit d' alcohol, B. Soria, Frescas y son amich, Un recomen-
at, Un geperut, Perro chico, S. Bot, Una mosca y Cabo Xinxilla
Ciutada Samuel del Palau: Veurém d' aprofitarho.—*Frascuillo:*
Esta molt mal acentuat, l' epigrama no va.—*Esquiva Carlins:* Pa-
ciencia, ja 'ns recordem de vosté.—*Pallaringas:* L' equívoc es
massa fort.—*Roura:* No val aixó de cambiar l' assonant en l'
última quarteta.—*R. Miró:* En lo próxim número 'n parlarém.—
S. Escola: Id.—*Galifardéu:* Li repeteixo que 's publicara; los acu-
dits van bé.—*Pallaringas:* Hi ha algun vers massa llarch, l' epi-
grama es vert.—*Nuñez Bey:* Ho tindré present.—*J. M. Bernís:*
Anirà casi tot.—*Domingo Grau:* Ja arribara 'l séu torn.—*J. F. Ga-*
vires: Alguns cantars aniran.—*A. Palleja:* La endevinalla va bé, à
la xarada hi falta un vers.—*F. de P. Juanico:* La poesia està bé,
pero no té interés: en lo demés sera servit.—*Sust: Bé.*—*Capella pre-*
histórich: ¿També vosté surt ab lo de las preferencias?—*J. Staram-*
sa: No ha dividit bé las sílabas, cau ha d' anar junt: del demés
aprofitarém alguna cosa.—*J. Solé:* En lo próxim número 'n parla-
rém.—*Joaquim Sauri:* ¿Sembla un Jeremias! No s' exclami d'
aquesta manera, que no té gens de rahó

LOPEZ, Editor.—*Rambla del Mitj, 20.*

Barcelona: Imp. de Luis Tasso, a'ch del Teatro, 21 y 23.

LO SAINETE DE BULGARIA.

RUSSIA.—¿Au, baylet, baixa del trono!
TURQUIA.—¿Apa, toca 'l dos d' aquí!
FERNANDO.—¿Ay, ay! Jo no vull anárme'n:
la mamá m' ha fet vent...